

Sobota 26. augusta 2017

Piesne: ES č. 232, 553

Text: 1S 1, 12 – 22

„Po určitom čase počala, porodila syna a dala mu meno Samuel, lebo povedala: Vyprosila som ho od Hospodina.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Medzi dôležité hodnoty ľudského života, na ktoré dnes často zabúdame, patrí požehnanie. V dobe Starej zmluvy chápali požehnanie ako životnú silu či schopnosť pochádzajúcu od Boha, ktorá prináša úspech a šťastie. Prítomnosť požehnania sa prejavovala ako bohatstvo polí a stád, víťazstvo v boji s protivníkmi, a v neposlednom rade ako početné potomstvo. Niekedy však požehnanie chýbalo a túto skúsenosť ľudia vnímali bolestne, lebo ju chápali ako odňatie Božej priazne. Taká bola situácia Anny, ktorá dlho nemohla počať dieťa. Vtedy sa rozhodla prosiť o pomoc Hospodina. Dala sľub, že ak jej Boh požehná mužského potomka, tak si dieťa nenechá pre seba, ale vráti ho Bohu – aby Mu slúžil ako kňaz a prorok. Biblické svedectvo hovorí, že Hospodin vypočul jej naliehavé prosby a modlitby. Požehnal jej syna, ktorý dostal meno Samuel – to znamená „vyprosený od Hospodina“ – a neskôr sa stal duchovným vodcom ľudu. Hospodin tak ukázal Anne, v čom spočíva pravé požehnanie a ako ho možno získať. Naučil ju, že On požehnáva každého, kto Ho úprimne prosí, no ešte viac toho, kto prosí nielen kvôli sebe, ale je ochotný aj dávať; toho, kto si nechce Božie dary nechať iba pre seba, ale je ochotný z prijatého požehnania vrátiť Bohu dokonca to najcennejšie. Dnes žijeme v dobe, keď človek stále viac zabúda, že to, čo má, je v skutočnosti darom a požehnaním, ktorý dostal, ale nie vlastníctvom, ktoré patrí len Jemu. Aj my kresťania sa často v srdci sťažujeme na to, čo všetko nám Boh nepožehnal, ale zabúdame ďakovať za to, čo sme dostali. Zabúdame však premýšľať aj nad tým, čo sme my sami ochotní dávať Bohu, čo sme ochotní z Jeho požehnania vrátiť späť. Možno si povieme: To, čo mám, som získal svojou prácou a svojimi schopnosťami, úsilím a námahou. Áno, ale práve tie sily a schopnosti k práci sú nám darované, sú Božím požehnaním. Nemáme ich sami od seba, ani nie sami pre seba, ale majú slúžiť na rozhojnenie Božieho požehnania pre celý svet. Predovšetkým si pripomeňme, že dar, ktorý sme dostali od Boha, nekonečne prevyšuje svojou hodnotou čokoľvek, čo môžeme dať my Jemu. Dar spasenia, ktorý sme dostali v Božom Synovi Ježišovi Kristovi, je darom, v ktorom nám Boh daruje seba samého. Amen.

Modlitba:

Pane a Bože náš, ďakujeme Ti za to, že máš voči nám stále otvorené srdce, aj keď my často zabúdame ďakovať za Tvoje požehnanie. Tvoje srdce natoľko milovalo tento svet, že z plnosti tejto lásky bolo pripravené darovať to najcennejšie – svojho jednorodeného Syna. Pomôž nám, prosíme, aby aj naše srdcia boli otvorené pre Tvoju lásku. Vzbud' v nás lásku, ochotnú darovať Tebe a blížnym to najvzácnejšie – naše srdce, a nauč nás deliť sa o Tvoje požehnanie. Amen.

Mgr. Kristián Kostecký, námestný farár v CZ ECAV Trnava